

TRANQUEBAR SOM TURISTDESTINATION

Nils Finn Munch-Petersen

Nr. 1, 2008

Skriftserie fra Nationalmuseets Tranquebar Initiativ

**Artiklen er hentet på www.tranquebar.info
© 2008 Nationalmuseets Tranquebar Initiativ
Illustrationer: Nils Finn Munch-Petersen
ISBN 978-87-7602-094-1 (PDF)**

Præsentation af forfatteren

Etnograf Nils Finn Munch-Petersen (mag. scient.) har i en årrække arbejdet med turismeplanlægning og har tidligere været på længerevarende feltophold i Indien, Maldiverne, Sri Lanka, Nepal, Bhutan, Bangladesh, Pakistan, Burma og Afghanistan. Forfatteren besøgte første gang Tranquebar i 1967 og siden i 1973, 1974, 1989, 1994 og 1995. Opholdet under Nationalmuseets Tranquebar Initiativ fandt sted fra slutningen af oktober 2006 til slutningen af januar 2007. En turismeplan på engelsk er tilgængelig på www.nilsfinn.dk

TRANQUEBAR SOM TURISTDESTINATION

Nils Finn Munch-Petersen

Set fra et turismesyndspunkt ligger Tranquebar langt væk. Sådan forstået, at turister er personer, par, familier eller grupper, der kommer udefra og bliver på en lokalitet i et eller flere døgn. *Afstand* er den tid som en almindelig turist finder det rimeligt at bruge på en bil- eller bustur mellem to forskellige attraktioner, og et tidsforbrug på 3 timer eller mere regnes for *langt*. Så til Tranquebar kommer der kun få turister. Ekskursionister, besøgende der ikke overnatter, kommer der derimod mange af – lokale indere, der tager en kortere tur til kysten for at se på havet, nyde blæsten, og til tider for at bade, oftest fuldt påklædte, kun soppende i vandkanten.¹

Nærmeste lokalitet med kvalitetshoteller er Pondicherry (Puducherry), hvorfra afstanden på den snævre og trafikerede kystvej er mindst 3½ time. Pondicherry er lidt af en magnet for internationale turister, både som religiøst centrum for vestlig pseudo-hinduisme, og som gammel fransk koloni med kolonibygninger, rimelige restauranter, gadeskilte på fransk og politi i franske uniformer med runde, røde kasketter. Det gamle Pondicherry har velholdte gader, turistbutikker, et lille museum og begrænset trafik.

Halvanden time nord for Tranquebar, knap halvvejs til Pondicherry, ligger byen Chidambaram med et stort Shiva-tempel, der er et vigtigt mål for både indiske og internationale besøgende, men uden hoteller af nævneværdig standard. Oftest, i international sammenhæng, et ekskursionsmål fra Pondicherry, eller et stop på turen fra Pondicherry til tempel- og kongebyerne Thanjavur og Tiruchirappalli.

Et par danske rejsearrangører har lagt Tranquebar ind på ruten for grupperejser, et stop på en times tid, og et enkelt dansk rejsebureau arrangerer individuelle rejser i bil med chauffør, hvor turen inkluderer en overnatning i Tranquebar.

Tranquebar er den bedst bevarede tidligere kolonihandelspost på Coromandelkysten. Ikke fordi bevaring har været en prioritet for Tamil Nadus regering, men fordi byen siden dansketiden har levet et stille liv. Andre tidligere handelsposter langs kysten, såsom Chennai (Madras), Pondicherry, Karaikal og Nagapattinam, er enten vokset til ukendelighed eller, som for eksempel Sadras, simpelthen forsvundet. Tranquebar har stadig bevaret sit Fredericia-præg – lige gader i rette vinkler. Dertil Fortet *Dansborg*, påbegyndt ved danskernes ankomst i 1620, to danske kirker, Zionskirken (1701) og Ny Jerusalemskirken (1718), og to kirkegårde.² Bymuren, opført i 1660'erne er så godt som væk, men tilbage står Landporten fra 1792, der stadig er indgang til det historiske Tranquebar. Endelig ligger Paradepladsen stadig åben og fri, ud for Fortet og havet og for enden af

---

¹ Kun få indere kan svømme, og brændingen ved Tranquebar er kraftig som ved Vesterhavet.

² En tredje smuk og vedligeholdt kirke, Betlehemskirken fra 1746 findes i byen Porayar, der også var en del af det danske Tranquebar-territorium.

Kongensgade og Dronningensgade, med gamle danske bygninger i forskellig grad af forfald. Kun et fåtal gadeskilte (på tamil og engelsk), der fandtes indtil for 10 år siden, hænger stadig på deres plads.

Det er kun denne lille centrale del af byen, der viser dansketiden. Det øvrige Tranquebar var tidligere, som hele Tranquebar i dag, beboet af indere – hinduer, muslimer og kristne. For den ikke specielt historisk interesserede besøgende er byen derfor hurtigt overskuet. En times tid er nok, inklusive Fortet, med dets kaotisk-misligholdte museum.

Byens indbyggere er opdelt i knapt 20 forskellige kaster³, af hvilke havfiskerkasten (pattinavar) er langt den talrigeste. Et smukt lille Amman-tempel ligger tæt ved fiskerbebyggelser og det muslimske kvarter. I byen findes dertil to moskeer, og ved kysten et tempel fra 1305, der langsomt er ved at forsvinde i havet. Det gamle Tranquebars befolkning består i dag⁴ af 53,8 % hinduer, 30 % muslimer, 8,5 % romersk katolske og 7,8 % protestanter. Der er ingen modsætninger mellem Tranquebars forskellige religioner. Konflikter opstår indenfor de enkelte trossamfund og påvirker kun yderst sjældent forholdet mellem de forskellige trosretninger.⁵

Danskerne var ikke de første europæere på Coromandelkysten. Portugiserne ankom lidt over 100 år tidligere og etablerede handelsposter langs kysten. Siden kom hollænderne først til Masulipatnam i 1605, til Pulicat og Cuddalore i 1609, og så til Parangipettai (= udlændingestedet) i 1615. Selve navnet Tranquebar, i stedet for det tamilske *Tharangambadi*, er ikke en dansk opfindelse, men af tidligere dato. En portugisisk kilde fra 1610 nævner den kristne (romersk

Landporten i Tranquebar fra 1792.

³ Kaste er ikke begrænset til hinduer, men findes også hos muslimer og kristne.

⁴ Fra en tælling foretaget i forbindelse med Tranquebar-komiteens studie af Tranquebar i 1985. Se: Arkitekthistorisk Tidsskrift, Architectura 9, s. 223, 1987. Skønt tallene er 20 år gamle synes befolkningssammensætningen uforandret.

⁵ Et fåtal af kaster udgør flertallet i det historiske Tranquebar, mens et større antal kaster bebor det tidligere dansk administrerede Tranquebarområde, inklusive lavkaster, der på dansk har fået den uheldige og særdeles misvisende betegnelse "kasteløse". Kaster med dokumenteret tilstedeværelse i området omfatter: Aasarri, aiyar brahmin (aiyar biraaminar), katolikker (K), chakkiliyan (tamil- & telegu-chakkiliyan er to adskilte kaster), Church of South India (K), chættiyar, kaattu, kaattu naayakkan, kallar, karuman, kuyavan, labbai (M), marakkaayar (M), marutthuvar, muthaliyar, naayakkar, nadar, nayidu, nari kuravan, padaiyaachchi, pallan, parayan, pattahar, pattinavar, pentecost (K), ravuttar (M), saanar, sæmpadavar, Tamil Evangelical Lutheran Church (K) (underinddelt i flere hindu kaster), thæævar, tåtti, vannar, vællaalar (en kompleks gruppe omfattende flere kaster: choliya vællaalar; thuluva vællaalar; isai vællaalar; karkatha vællaalar og saiva vællaalar = pillai), vættiyaan (udskilt som erhvervsgruppe, men del af parayan) og yaathavar. En liste også omfattende kastenavne på tamil og en kort kastebeskrivelse kan rekvireres fra forfatteren.

På listen angiver (M) og (K) henholdsvis muslimske og kristne kaster, øvrige kaster er hindukaster.

katolske) menighed i *Trangabar*.⁶ Tharangambadi betyder i øvrigt "bølge-by", "hav-by" eller "byen med de syngende bølger".

Ved danskernes ankomst i 1620 var Tranquebar underlagt naiken af Thanjavur (Tanjore) til hvilken danskerne betalte en årlig afgift. Naiken var telegu, og Tranquebar var således, rent formelt, ikke en koloni, men en danskelejet handelspost i en telegu-koloni i Tamil Nadu.

Danskerne var i høj grad til stede i Tranquebar, men der var kun få danskere der integrerede sig i Indien og forsøgte at forstå deres sociale og kulturelle omgivelser. Danskerne drak som oftest i rigeligt mål og et flertal synes at have foragtet både klima og befolkning.⁷ Enkelte blev velhavende på ulovlig handel. Betydningsfulde personer, der efterlod sig vidnesbyrd om deres ophold var da også fortrinsvis tyskere, blandt andre missionærerne Ziegenbalg og Schwartz, samt nordmanden Peter Anker. Intet under at de egentlige danskeres præg på Tranquebar kun blev bygningskultur, samt mønter. Dertil skår af flasker, kinesisk porcelæn og brækkede kridtpiber, der stadig kan findes i mængde på stranden.

Af bygninger fremstår bebyggelsen langs hovedgaden, *Kongensgade*, stadig som dansk, Landporten og de to kirker står smukt vedligeholdte, ligesom Fortet og missionæren Gründlers hus, der i dag er skole. Paradepladsen er ligeledes en attraktion og giver frit udsyn til Dansborg og havet. Om aftenen bliver pladsen cricket- og fodboldbane for byens ungdom. Den tidligere guvernørbolig er i dramatisk forfald, men synes nu at ville blive reddet gennem en donation fra et anonymt (dansk) fond.

Guvernørboligen i forfald. Murene omklamres af kvælerfigener.

Udover et fåtal af protestanter har danskerne ikke efterladt sig andre spor i Tranquebar end rent materielle. Skønt danske mænd både holdt slavinder og giftede sig lokalt⁸, og dermed utvivlsomt har fået afkom, er efterfølgende generationer igen forsvundet i Indiens "portugisiske" befolkning. Ingen indere i Tranquebar bærer danske navne, taler dansk eller har familieforbindinger til

⁶ Se Yule: Hobson Jobson; index: Tranquebar.

⁷ Tydeliggjort ved danske talemåder der findes den dag i dag: At ønske folk "hen hvor peberet gror" og "at tale malabarisk".

⁸ Danskere indgik i parforhold med kvinder, der var efterkommere af blandede ægteskaber mellem indere og portugisere. Kvinder af sådan blandet afstamning kaldtes "portugisere". De havde oftest portugisiske navne og var katolikker.

Danmark. Derimod findes en hel del portugisiske navne blandt katolikker, ligesom adskillige indbyggere taler fransk og har familie i Frankrig. Engelsk er andetsprog i Tranquebar efter tamil.

Klimaet er varmt og fugtigt, og nordøst-monsunen bringer kraftig regn fra oktober til begyndelsen af december. Denne periode, hvor himlen er overskyet og grå, er samtidig sæson for cykloner, der til tider rammer kysten med voldsom kraft. Der er så godt som ingen regn fra slutningen af december til marts. Oktober til marts er den "kølige" periode med temperaturer fra 20 til 30 grader Celsius. I maj - juni stiger temperaturen til over 40 grader, stadig med meget høj luftfugtighed. Under monsunen fyldes Tranquebars gader med vand. Gaderne har ingen dræn, og kun rudimentær affaldsbortskaffelse, og et besøg bliver følgelig en våd, mudret og affaldsnær oplevelse.

Den internationale sæson for turister er den "kølige" periode fra slutningen af oktober til midten af marts, mens lokale indere fra det endnu varmere indland kommer til Tranquebar i mængde under den varmeste periode. I Tranquebar kan man nyde blæsten fra havet og få en smule kølighed.

Som Coromandelkystens øvrige byer er Tranquebar en ret så sikker destination. Der er ingen malaria, vandforsyningen er ren, og kriminalitet begrænser sig til sjældnen småkriminalitet.

Fiskeri og handel er byens hovederhverv, hvor butikker, handelsboder og taxi-holdepladser findes udenfor det gamle Tranquebar. Fisk og rejer er dagligvarer ligesom grøntsager og frugt. Mangosæsonen falder i den varmeste tid.

De få internationale turister, der besøger Tranquebar, er fortrinsvis danskere og tyskere, der kommer på meget kort ophold på grund af byens historie. Et døgn er nok, så har man fuldt ud besøgt Tranquebar, hvis de da ikke kommer specielt med henblik på de protestantiske menigheder og kirker. Af indere ankommer et fåtal protestanter for at besøge trosfæller, mens det store flertal kommer til Tranquebar tiltrukket af havet og den friske blæst.

Der kommer dagligt besøgende fra nærliggende byer, til Paradepladsen og stranden, og især i weekender kommer der mange. Ved specielle højtider, såsom den sidste dag i høstfesten *Pongal*, der falder i januar, fyldes strand og paradeplads med børnefamilier og handelsboder.

Paradepladsen og stranden under den tamilske høstfest Pongal.

Der er i dag to hoteller i Tranquebar, *The Bungalow on the Beach* i den ombyggede Britiske Collectors Bungalow overfor Paradepladsen og Fortet, og lige ud til havet; dertil *Hotel Tamil Nadu* bag den tidligere danske guvernørbolig. Hotel Bungalow on the Beach har 8 værelser i prisklassen 4.000 – 5.000 Indiske Rupees pr. nat (540 – 670 kr.), et ret så højt beløb for Indien udenfor hovedbyerne. Tamil Nadu Hotel, der er leaset fra Tamil Nadus Turismedepartement, har 5 værelser til 600 Rs./nat (80 kr.) og to sovesale, hvor en seng koster 150 Rs. Begge hoteller har restaurant, og et svømmebassin og børnebassin, er under konstruktion i haven bag The Bungalow on the Beach. Der er ingen bar, da en spiritusbevilling stadig lader vente på sig. Dertil er endnu et hotel under opførsel, *The Gatehouse*, ved Landporten. Hotellet vil få svømmebassin og 6 værelser med privat atrium. På begge hoteller er serviceniveauet særdeles moderat, skønt ledende funktioner, ligesom kokke, er hyret udefra. Begge hoteller, også det kommende hotel, tilhører kæden *Neemrana Heritage Hotels*, en landsdækkende⁹ hotelkæde der ombygger historiske bygninger til hoteller.

The Bungalow on the Beach (th) og Hotel Tamil Nadu i baggrunden.

Udover hoteller findes gæsteværelser tilknyttet protestantiske og katolske grupperinger. Disse benyttes næsten udelukkende af besøgende med kirkelige kontakter og religiøst formål.

I Tranquebar, udenfor Landporten, findes en filial af *Bank of India*, ligesom en dårligt fungerende netcafé. Nærmeste pengeautomater findes i byen Karaikal 11 km mod syd. Elektricitetsforsyningen er tilfældig, som i alle mindre indiske byer, og hotellerne har generatorer til brug ved strømsvigt. Byens posthus, der ligger næsten ud til Paradepladsen, er så småt i forfald og service er, i modsætning til det nærliggende posthus i Porayar, alt andet end effektiv. Posthuset i Tranquebar har en imponerende, tromleformet, rød postkasse, men kan kun håndtere mindre forsendelser. Pakkepost må ekspederes fra posthuset i Porayar.

Et af byens store problemer er bortskaffelse af fastaffald. Overalt ligger affald spredt på gader og i rabatter. Byens affaldsindsamling fungerer dårligt på grund af underbemanding – affaldsindsamlere skal ansættes fra Nagapattinam på

---

⁹ Blandt andet med hoteller i Pondicherry, Rajasthan, Uttaranchal, Maharastra, Karnataka og Haryana.

distriktsniveau og ikke af Tranquebars panchayat.¹⁰ Losseplads- og transportfaciliteter er utilstrækkelige. Den danske Foreningen Trankebar har fået opstillet en række upraktiske affaldsbeholdere i form af cementrør, hvorfra affald skal graves ud med hænderne, og følgelig ikke motiverer affaldsindsamlere. *Der er således et akut behov for redskaber til affaldsindsamling og affaldsbehandling, samt affaldsdepoter og transportmidler til fjernelse og deponering af fastaffald.* Den danske Bestsellerfond, finansieret og bestyret af en jysk modetøjskæde, har ansat kvindelige arbejdere, uden kastehensyn, og under overvågning af inaktive mænd, til oprensning af gader og Paradepladsen. Oprensning består i denne sammenhæng kun i fjernelse af vegetation – til langt mere skade end gavn, da det giver nedbør frit løb under monsunen, og gader og veje hverken er kompakterede eller forsynet med dræn. Motivationsgraden hos gaderyddere er yderligere lav, da Bestsellerfonden underbetaler sine ansatte i forhold til officielle lønsystemer, ligesom mangel på fridage, sygeorlov og ansættelsessikkerhed står i klar modsætning til indiske offentlige ansættelseskontrakter – samt i modsætning til firmaets smukt formulerede, og effektivt markedsførte, målsætning: At ”mennesker skal behandles med respekt”, ”... et godt og sundt arbejdsmiljø” og et ”bedre liv for mennesker i nød”.¹¹ Fonden betegner selv sit initiativ som et *udviklingsprojekt*.

Cementrør til indsamling af affald opstillet af Foreningen Trankebar.

Moderne skraldespand opstillet af Tranquebars Panchayat ("landsbyråd").

Rydning af vegetation på Paradepladsen udført på foranledning af den danske Bestsellerfond.

Tranquebar er af myndighederne i Tamil Nadu erklæret som kulturarvsby (heritage town), og der må derfor ikke opføres permanent byggeri nærmere end 500 meter fra højvandslinien. Der er ingen byggregulativer i øvrigt, ligesom der ikke findes en bevaringsplan for byen.

¹⁰ Der er pt. 7 mænd og 6 kvinder ansat og fire ubesatte stillinger. Ansættelser sker gennem District Employment Exchange i Nagapattinam.

¹¹ Se www.bestseller.com

TRANQUEBAR - ATTRAKTIONER OG AKTIVITETER

Skønt Tranquebar kun får 11 linier i *Lonely Planet: South India* (2005), er Tranquebar fint repræsenteret i indiske guidebøger og informationsmaterialer, og får bl.a. en helside i *Tamil Nadu Tourism: Welcome to Tamil Nadu* (s. 128) ligesom Tranquebar figurerer på turistkort.¹² Til tider er Tranquebars historie dog en smule fejlbeskrevet, som i *Sura Books: Sura's South India* (2006):

“... the Dansborg Fort built by Ore Godde, the commander of the Royal Dutch Navy in the 17th century.”

I indiske turistguider fremhæves Fortet, kirkerne, den danske bebyggelse og kysttemplet fra 1305. Dertil nævnes at luften på stranden skulle være specielt rig på ozon.¹³

Som det vil være tydeliggjort af det foregående, indbyder Tranquebar ikke for nærværende til en aktiv ferie. Tranquebars kvaliteter er primært de historiske bygninger og lige gader, der for den almindelige turist er ret hurtigt overset, samt dertil den ro og friske blæst der kendetegner den gamle bydel, der er næsten fri for trafik. Tranquebar står her i modsætning til et flertal af Indiens byers kakofoniske motorstøj og forurenede luft. For både indiske og internationale turister fremstår Tranquebar som en tidslomme, gemt væk fra den forvirrende virkelighed. Et sted der ikke stiller krav, og hvor man kan hvile ud.¹⁴

Hvis det historiske Tranquebar skal bevare sit dansketids præg, vil det kræve, at trafik i byen fortsat begrænses ved, at gader ikke asfalteres unødigt, eller at der støbes betonveje, men at veje blot nivelleres, vedligeholdes og forsynes med dræn. Landporten, der ikke tillader passage af større busser, bør stadig være eneste indkørsel til byen.

Endvidere kræves en udarbejdelse og godkendelse af byggeregulativer, der primært skal sikre bevaringsværdige bygninger, samt sikre at der ikke vil blive bygget højere end 3 etager, svarende til højden af eksisterende bygninger. Anskaffelse af praktiske affaldsbeholdere, og en systematisk og miljøvenlig bortskaffelse, opbevaring, sortering og destruktion af affald, er en umiddelbar nødvendighed.

---

¹² Se også *Madura Travel Service: Madura Welcome. Tamil Nadu*, s. 260; og Richards: *Experience! Pondicherry* s. 69 og s. 72.

¹³ Der angiveligt skulle være helsebringende (sic). Se bl.a. *Sultan: Reminiscences of Tranquebar*, 2003.

¹⁴ Beklagelige nyskabelser i Tranquebar er slogans og skriftsteder malet på Ny Jerusalem Kirkens kirkegårdsmur (inklusive stavfejl). Højtalere på kirkens tag udsender skrattende musik (og overdøver det mere dæmpede kald fra byens moskeer). Dertil en nyopstillet forgyldt kitsch-statue af missionæren Bartholomæus Ziegenbalg, og et mægtigt ballonagtigt vandtårn, bemalet med slogans, opført i kanten af Paradepladsen mod vest af Don Bosco Network (en NGO) med uforklarlig despekt for Paradepladsen og Dansborg.

Endelig er det af største betydning, at der ikke foretages "turismeudvikling" såsom etableringen af en børnepark på Paradepladsen, eller beplantninger på samme.¹⁵

Tranquebar har et glimrende potentiale som en fredelig kystdestination med strand og historie, hvorfra man kan foretage udflugter til et væld af nærliggende attraktioner – for så at vende tilbage til roen i Tranquebar.

Parkering for enden af Kongensgade og langs kysten på Paradepladsen har været kritiseret af udlændinge på besøg i Tranquebar. Ved kysten er der imidlertid rigelig plads og de bedste parkeringsmuligheder. Parkeringstilladelse bør derfor bibeholdes. Eventuelt kan en parkeringsafgift opkræves, som det f.eks. er tilfældet i Poompuhar og Vaitisvarankoil.

Tempelbyen Chidambaram med et berømt Shiva-tempel ligger 1½ time nordpå, og 11 kilometer mod øst, en lille times kørsel på dårlig vej, mangroveområdet Pichavaram – med havskøjtøløbere¹⁶, rørdrum og ræve. Indenfor en radius af 7 kilometer fra Tranquebar ligger templer i Thirukkaidaiur, Thiruvidaikazhi, Olugamalam, Thirukkalacheri, Vaitisvarankoil og Ananthamalangam – templer for guderne Abirami, Murugan, Ayenar, Mariamman, Nagaraja og Hanuman, ligesom Tranquebar ligger centralt på pilgrimsruten for templerne for de 9 himmellegemer¹⁷, der danner grundlaget for indisk astrologi.

Lidt over halvvejs til Chidambaram ligger Poompuhar, en vigtig havn i Chola-perioden (848-1279), og tidligt nævnt af både Ptolemæus og Plinius den Ældre. I dag er Poompuhar et yndet strandudflugtssted for lokale indere. Poompuhar har en legeplads for børn, der dog kun synes sparsomt benyttet.

20 minutter syd for Tranquebar ligger enklaven Karaikal, en del af unionsterritoriet Pondicherry, med politi i franske uniformer, pengeautomater, butikker, billig alkohol, tilløb til supermarkeder, samt smårestauranter og barer. Syd for Karaikal, 45 minutter fra Tranquebar, kommer man til det muslimske pilgrimssted Nagore, der ikke blot besøges af muslimer men også af hinduer og kristne, og 10 minutter sydligere ligger den tidligere hollandske handelspost Nagapattinam.

Syd for Nagapattinam ligger Vailankanni der, næst efter katedralen i Goa, er det mest besøgte katolske pilgrimssted i Indien. Vailankanni udmærker sig ved yderst velholdte bygninger og et ekstraordinært rent kirkeområde¹⁸, der kunne danne forbillede for det historiske Tranquebar. I Vailankanni findes også et besøgsværdigt museum med votivgaver. Byen besøges, udover af katolikker,

---

¹⁵ Som foreslået af Tharamgambadi Special Village Panchayat: *Tourism Development. Proposals for Improvement of Roads – Providing Park & Toilet near Tharangambadi Danish Fort* (2005).

¹⁶ Som blandt andet indsamlet under de to første Galathea-ekspeditioner, og af forfatteren i december 2006.

¹⁷ Solen, månen og de inderste planeter inklusive Saturn (Jorden undtaget) samt to hypotetiske planeter der styrer sol- og måneformørkelser.

¹⁸ I stærk kontrast til Nagore.

også flittigt af både hinduer og muslimer. Efter kirkeområdet følger en vej til havet med et hundredtal boder, der sælger ikoner, souvenirs, tøj og konkyljer¹⁹, ligesom der på stranden findes boder, en iskiosk, og en enkelt (manuel) karrusel. Stranden er et vigtigt udflugtssted, og her findes 3 restauranter i ikke-permanente bygninger, hvor der er fremlagt friske fisk, krabber og rejer, der tilberedes på stedet, i åbent køkken, efter gæsternes valg.²⁰

Det katolske pilgrimscenter
Vailankanni syd for Nagapattinam.

Salg af koraller og konkyljer i
Vailankanni.

Ved vejen syd for Vailankanni kan man besøge Shiva-templet i Vedaranniyam på vej til naturreservatet Point Calimere (Kodikkarai), der blev optaget som Ramsar²¹ lokalitet i august 2002. Point Calimere omfatter mangrove, salteng, strand og tør stedsegrøn skov – en af de smukkeste naturparker i Indien. Et lille gæstehus, under Tamil Nadu Forest Department indeholder 6 værelser, renholdte, og med eget toilet og brusebad, for 100 Rupees (14 kr.) pr. nat. Point Calimere er kendt for sine antiloper, *Antilope cervicapra*, der er endemisk og Indiens eneste antilope; spotted deer (*Axis axis*), havskildpadder (*Lepidochelys olivacea*), sjakaler, og aber (*Macaca radiata*), og især for mængder af trækfugle, der ankommer i vinterperioden: Flamingoer (*Phoenicopterus roseus* og *P. minor*), ibis (*Threskiornis melanocephalus*), skehejrer (*Platalea leucorodia*), vadefugle, pelikaner (*Pelcanus philippenensis*) og painted stork (*Mycteria leucocephala*). Op til 10.000 flamingoer kan opholde sig i reservatet i november–december. I alt 269 fuglearter (heraf 103 trækfuglearter) er blevet iagttaget i reservatet. Også plantelivet er spændende, 8 arter af mangrove, og blandt andet to arter af soldug (*Drosera indica* og *D. burmannii*). Mens antiloperne let kan iagttages om dagen ses fuglene bedst om morgenen, så mindst én overnatning er nødvendig.

¹⁹ Samt salg af kæmpemuslinger (*Tridacna*) og koraller, hvor salg og besiddelse er forbudt under Washington-konventionen (CITES).

²⁰ Restauranterne, der er rent tamilske, giver umiddelbare mindelser om Indokina. Inspirationen kan være kommet fra Malaysia, hvor mange tamilere fra kysten, især marakkaayar-muslimer, har haft arbejde i kortere eller længere tid.

²¹ Den Internationale Vådlandskonvention.

Mangroveskoven ved naturreservatet Point Calimere.

Bus i Point Calimere dekoreret med blackbuck antiloper.

Sejltur i mangroveskoven ved Pichavaram.

Dertil ligger Tranquebar næsten, men også kun næsten, på standard ruten for internationale turister i Sydindien, i.e.: Chennai – Mamallapuram (Mahabalipuram) – Pondicherry – Chidambaram – Thanjavur – Tiruchchirappalli – Madurai – Kerala. Thanjavur, der ligger 3 timers kørsel fra Tranquebar, kan også blive udflugtsmål fra Tranquebar. Thanjavur kræver mindst et par dages besøg for at se Naikens Palads, Brihadeeswarar-templet, Biblioteksmuseet (Saraswathi Mahal), Museet for Chola-kunst (Art Gallery) og, hvis man er dansker eller tysker, besøge kirkerne grundlagt af missionæren Christian Friedrich Schwartz, der fra Tyskland via Tranquebar kom til Tiruchchirappalli.²² Schwartz blev senere rådgiver for rajahen af Thanjavur. På vejen fra Tranquebar til Thanjavur ligger tempelbyerne Mayladuturai og Kumbakonam indenfor ekskursionsrækkevidde.

Tranquebar har følgelig alle muligheder for at blive en fast base for kultur- og naturekskursioner, hvor Tranquebar kan fungere som det rolige centrum for en afsøgning af områder mod nord, vest, og især mod syd. Et minimalt besøgsprogram vil tage omkring 10 dage. Her vil Tranquebar være særdeles attraktiv som stedet, hvortil man vender tilbage for at hvile ud.

Stranden i Tranquebar udgør et væsentligt attraktionselement. En smuk strand foran Fortet og en kilometerlang øde strand mod syd på den modsatte side af Uppanar-floden.²³ Floden er kun sejlbart på et kort 20 minutters stræk indtil man møder en sluse, hvor floden passerer vejen til Karaikal. I floden findes en enkelt ubeboet ø, en *tivu*, uden speciel attraktionsværdi, og fuglelivet er sparsomt.

Tranquebars turismepotentiale ligger således primært i at bevare sit rolige, uforurenede og historiske præg og dermed adskille sig fra andre kyst- og stranddestinationer.

²² Også i Tiruchchirappalli findes en kirke grundlagt af Schwartz.

²³ Det er blevet påpeget overfor forfatteren af flere udlændinge, at dele af Tranquebars befolkning benytter stranden som toilet, og at dette skulle kunne skade turismen. Problemet synes minimalt, og denne strandanvendelse er typisk for hele Coromandelkysten. Med manglende kloakering er stranden et, hygiejnisk set, ideelt sted at forrette nødtørft. Tidevandet sørger for skyl. Spredning af hageorm (ankylostomiase) og spoleorm forebygges ved at fæces udsættes for sol og salt. Stranden syd for Uppanar-floden er imidlertid helt fri for bebyggelse og mennesker.

MUSEET OG GUVERNØRBOLIGEN

Fortet i Tranquebar er i god stand og fungerer som byens vartegn og symbol. Imposant beliggende ved stranden, repræsenterende danskernes tidligste ankomst til kysten i 1620. I Fortets hovedbygning er der indrettet et lille museum.

Museer er ikke altid væsentlige attraktioner. Det sjove og velassorterede museum i Pondicherry besøges kun af et fåtal af gæster, da byen har et væld af andre attraktioner, og besøgende i Pondicherry oftest ikke er specielt interesserede i historie, naturhistorie eller materiel kultur. I Tranquebar derimod er historien drivkraften, der bringer internationale besøgende til byen. Indere kommer for stranden og blæsten, og alle nyder stilheden og den uforurenedede luft. Også indere interesserer sig for museet, og hovedparten af besøgende er indere.

Museet er en skuffelse. En forvirret opstilling af montrer med støv, fugt og knust glas, et tilfældigt udvalg af genstande uden sammenhæng eller sekvens, og en tekstning der på ingen måde forklarer genstande eller handelspostens historie.²⁴ Dertil et udvalg af dokumenter der langsomt smuldrer og ædes væk af insekter. Vægge, loft og gulv er snavsede og misligholdte, og kustoderne, med god grund, apatiske. Netop i Tranquebar ville et velindrettet museum gøre en forskel ved at fremlægge historie, naturhistorie og tamilsk folkekultur.

Museumslokalet på Fort Dansborg.

Udstillingsmontrer med med fugt- og insektskadede akvareller.

Guvernørboligen er i det yderste stadie af forfald. Et delvis nedstyrtet tag og mure overgroet med kvælerfigener og bregner. Nu synes der imidlertid at være stillet en donation til rådighed, der vil sikre en restaurering af Guvernørboligen, der ligger smukt ud mod Paradepladsen og modsat Fortet, mens bygningens have grænser op til Hotel Tamil Nadu.

²⁴ F.eks. ligger en meget lille samling mønter på et stykke snavsset vat. Teksten lyder "some Danish coins".

SKITSE TIL EN UDVIKLINGSPLAN

Overnatningsfaciliteter

Det forventes, at overnatningsfaciliteter i form af hoteller vil opstå eller udvides efter markedsbehov. P.t. er belægningsgraden næppe af en størrelse, der giver overskud. Det foreslås at understøtte initiativer, der sigter mod Bed & Breakfast faciliteter egnede til gæster der besøger Tranquebar i perioder ud over et par døgn. Byggeregulativer for Tranquebar bør udformes og vedtages.

Byudviklingsplan

En byudviklingsplan bør udarbejdes for Tranquebar, således at byen sikres mod skæmmende byggeri og uegnede turismetiltag. Byplanen bør udarbejdes med deltagelse af Tranquebar Panchayat, Collectors Office i Nagapattinam, Department of Archaeology (Tamil Nadu), INTACH samt Tamil Nadu Tourism, og forelægges delstatsregeringen til vedtagelse.

En byplan bør også omfatte begrænsninger på murbemaling, skiltning og opstilling af monumenter i det historiske Tranquebar, samt spørgsmålet om støjniveauer fra permanente højtalere.

Fastaffald

Det er af væsentlig betydning at sikre regelmæssig affaldsbortskaffelse. Dette vil kunne gøres gennem placering af praktiske skraldespande ved hvert enkelt hus i det gamle Tranquebar, ved indkøb af en minilastvogn, og gennem allokering af personale, specielt til den centrale bydel.

Vandforsyning, kloakering og elektricitet

Det vil være svært at retfærdiggøre en yderligere infrastrukturudbygning, der kun omfatter kernen i det gamle Tranquebar og ikke hele byen.

Trafik

Det bør sikres, at Tranquebar beholder sit stille og uforurenede præg. Således bør vejen gennem Landporten stadig være den eneste indkørselsvej til det gamle Tranquebar. Parkering skal fortsat tillades for enden af Paradepladsen - ved afslutningen af Kongensgade og langs stranden. Eventuelt kan en mindre parkeringsafgift opkræves for biler. Parkeringsområdet bør afmærkes diskret.

Gader

For at begrænse motoriseret trafik bør gaderne i Tranquebar ikke asfalteres eller forsynes med cementdække, der er behov for kompaktering, afretning med fald²⁵, samt etablering af dræn.

Gadeskilte i Pondicherry på fransk og tamilsk.

²⁵ F. eks. kalkstabilisering og komprimering ved tromling. Herefter eventuel dækning med et tyndt slidlag.

Det vil fremme bykernens attraktionsværdi væsentligt, hvis der igen opsættes gadeskilte på alle gadehjørner (efter Pondicherry forbillede) med gadenavne på dansk²⁶ og tamil, eventuelt også på engelsk.

Posthus og post

Posthuset bør opmales udvendigt og indvendigt ligesom den store runde postkasse bør bevares (og opmales regelmæssigt).

Poststemplet er indenfor de sidste år blevet ændret fra Tranquebar til Tharangambadi. Det foreslås at navnet Tranquebar genindføres på poststemplet. Et forbillede er Pondicherry, der formelt har ændret navn til Puducherry, men stadig har bevaret navnet Pondicherry på poststempler.

Posthuset bør have et lager af frimærker med relation til Coromandelkysten, specielt et 5 Rupee særfrimærke, der viser missionæren Bartholomæus Ziegenbalg og Ny Jerusalemskirken, udstedt i 2006 i forbindelse med 300-årsdagen for Ziegenbalgs ankomst til Tranquebar.

Poststempler fra Tranquebar før og nu.

Særfrimærket fra 2006 med Bartholomæus Ziegenbalg og Ny Jerusalemskirken.

Bank og telekommunikation

Gode faciliteter findes i Karaikal 11 km mod syd. Der foreslås ingen tiltag i Tranquebar.

Kirker og Kirkegårde

De to kirker og to kirkegårde i Tranquebar er ikke generelt åbne for besøgende. Det foreslås at de to protestantiske grupper²⁷, der ejer kirkerne, kontaktes med henblik på at etablere overvågede åbningstider for besøgende. Ligeledes foreslås en åbningstid for kirkegården i Nygade.

²⁶ Bl. a. Kongensgade, Dronningensgade, Admiralgade, Nygade, Dronningens Tværgade, Prins Jørgensgade, Prins Christiansgade, Store Malabargade m. fl. (*Prins Frederiksgade* er desværre, ligesom Pilestræde, forsvundet i havet).

²⁷ Tamil Evangelical Lutheran Church (TELC) og CSI (Church of South India).

Ny Jerusalemskirken som den tog sig ud, da forfatteren besøgte Tranquebar i 1967. De smukke gamle cykadeer (koglepalmer) er siden blevet fældet ligesom blomstrende træer og buske på kirkegården.

Natur

Der findes ikke megen natur, havet undtaget, i det gamle Tranquebar. Det foreslås at hotelhavernes beplantninger, samt Guvernørboligens have delvis kommer til at bestå af lokal flora, der tiltrækker sommerfugle og fugle.

Tranquebar er imidlertid et glimrende udgangspunkt, og base, for besøg i den store Point Calimere Naturpark tre timers kørsel mod syd fra Tranquebar.

Guides

P.t. er der intet behov for et træningsprogram for guides, der gennem et sådant program kunne få en illusion om permanent arbejde. Det foreslås imidlertid, at der udarbejdes guidetekster rettet mod specifikke målgrupper, i.e. skandinaver/tyskere, indiske besøgende og skolebørn.

Der er et stort behov for et letlæst bykort over Tranquebar på engelsk og tamil. Et sådant kunne både lægges ud på Internettet, samt trykkes og sælges fra hoteller og butikker. Endelig er der behov for et turistkort, der viser Tranquebars centrale placering i forhold til de mange religiøse, historiske og naturgivne attraktioner, der omgiver Tranquebar.

Events

Den sidste dag i høstfesten *Pongal* er i sig selv en event i Tranquebar, hvor stranden og den vestlige del af Paradepladsen fyldes med mennesker og boder.

Det åbne areal på 50 x 50 meter indenfor Dansborgs ydermur egner sig glimrende til begivenheder. I december-januar afholdes en række klassiske koncerter og danseopvisninger i Tamil Nadu, hvoraf *the Chennai Music and Dance Festival* er den kendteste. Det vil formentlig være muligt at få nogle af disse grupper til også at besøge Tranquebar, hvor Fortets åbne areal vil være ideelt til koncerter og dans. Tilhørere kan se og lytte fra stole placeret på arealet, ligesom de kan opholde sig på Fortets brede gangmur. Der vil endvidere være plads til etablering af boder i det åbne område.

Hav, strand og flod

Aktiviteter kan udbygges med bådture langs kysten i de nybyggede glasfiberbåde, der siden tsunamien har erstattet kattumaramer²⁸, kanoer og større både sammensyet med reb.²⁹ Langs kysten er der tillige gode muligheder for linefiskeri og trolling. Uppanar-floden giver mulighed for en kort tur, lidt fuglekigteri (mange isfugle) og linefiskeri – samt eventuelt for at forsøge sig med et kastenet.

Stranden foran Fortet indbyder til en ikke-permanent fiskerestaurant, som disse findes i Vailankanni. Syd for Uppanar-floden, 5 minutters sejlads fra bredden ved Fortet, ligger en kilometerlang sandstrand uden bebyggelser. Stranden giver ideelle bademuligheder for internationale turister.

Museet i Dansborg

En fornyelse af museet i Fortet vil være af helt central betydning for Tranquebars image som historisk og kulturel destination. Museet befinder sig dag i dag i tragisk forfald, ligesom Museets oprindelige indretning har været yderst uprofessionel.

Det foreslås, at der opbygges en helt ny og bredere museumsudstilling, hvor fokus ikke udelukkende skal være på dansketiden, men også omfatte lokal materiel kultur, befolkninger og natur. En mindre udstilling i et informationscenter i den restaurerede Guvernørbungalow (se følgende) vil kunne supplere museet.

En ny udstilling bør etableres med tætte montror og fugtresistente plancher. Dertil bør museet, grundet fugt, ikke indeholde originale dokumenter eller tekstiler. En tematik der henvender sig både til indere (inklusive skoler og colleges) og udenlandske besøgende, foreslås som følger:

- Genstande fra dansketiden, fra den eksisterende samling og fra udgravninger.
- Handelsvarer benyttet under den danske periode.
- Tranquebarmønter³⁰; tekstede, og fremlagt systematisk.
- Kort og genstande der belyser andre europæiske handelsposter og kolonier på Coromandalkysten (arabere, portugisere, hollændere, franskmænd og englændere).

---

²⁸Ordet er tamil, og det samme ord der er indgået i verdenssprogene som katamaran. Den tamilske kattumaram er dog ret så forskellig fra en katamaran, idet den består af 3-5 sammenbundne træstykker (Kattu = bundet, Maram = træ).

²⁹ For fotos af traditionelle bådtyper, se: Munch-Petersen: Shandi og Landsbyen, 1975 s. 5 og 11.

³⁰ De mange forskellige mønter fra Tranquebar er gode historiefortællere. Her optræder skibsnavne, danske bynavne, kristne motiver, landsdelsvåben (Islands storfisk og den norske løve), kristne inskriptioner og en enkelt guld-royalin med guden Vishnu.

- Religioner. Hinduisme (Shiva, Vishnu, Murugan, Mariamman, Ayenar, Viran etc. etc.); og hvorfra, og hvornår, religionerne islam og kristendom ankom udefra (Syd-Arabien, Europa).
- Tamilsk materiel kultur: En kattumaram, en syet båd, fiskeredskaber, landbrugsredskaber, musikinstrumenter, lervarer (inklusive lerheste til brug ved Ayenar templer) m.m.m.
- Områdets indiske historie (Chola, Pandya etc.).
- Et par eksempler på Tranquebarstellet fra Den Kongelige Porcelænsfabrik (som et kuriosum).
- Naturhistorie:
En planche med fisk og krebsdyr, som fiskes fra Tranquebar, og en tavle med angivelse af sæson for hovedfangster; en planche med fugle, og en planche med sommerfugle.

Et helt specielt og morsomt tema er dyr og planter med Tranquebar i det latinske artsnavn, hvorfra missionærer flittigt sendte eksemplarer til europæiske forskningsinstitutioner. Mest kendt er den almindelige røde turteldue, *Streptopelia tranquebarica*, der findes over næsten hele Indien, og den særdeles spiselige og velsmagende krabbe *Scylla tranquebarica*, der avles i akvakultur i mange dele af troperne, og fortjener en plads på menuer i Tranquebar.

Hertil kommer mindst ti marine mollusker (muslinger og snegle) der er lette at udstille³¹: *Bullia tranquebarica*, *Calliostoma tranquebaricus*, *Cantarus tranquebarica*, *Clamys tranquebaricus*, *Natica tranquebarica*, *Murex tranquebaricus*, *Pecten tranquebaricus*, *Perna tranquebaris*, *Pollia tranquebaris*, *Volaclamys tranquebarica* og *Xylopa tranquebarica*, samt insekterne *Cincidela tranquebarica* (en sandspringer), *Apoderus tranquebaricus* (en snudebille), *Attelabus tranquebaricus* og *Prionus tranquebaricus*; og en enlig fisk, golden snapper, *Sparus tranquebaricus*. Enkelte planter er repræsenteret, algen *Sargassum biserrula f. tranquebarensis*, og to blomsterplanter, en Scrophulariacee, *Centranthera tranquebarica* og en Fabacee, *Dolichos tranquebaricus*. Både *C. tranquebarica* og *D. tranquebaricus* vil med største lethed kunne dyrkes ved Fortet.

Der bør dertil etableres en lille museumsbutik.

Guvernørboligen

Guvernørboligen vil efter istandsættelse kunne bruges som informationscenter. Et sådant center kunne informere om handelspostens personligheder, om arkitektur, skibe og skibsfart, Indiens første bogtrykkeri, tidlige skoler, papirfabrik og administration; en formidling der vil kunne udføres ved hjælp af plancher med reproduktioner af guvernørportrætter, kort, prospekter og guvernør Peter Ankers akvareller.

---

³¹ Tomme skaller af snegle og muslinger. Nogle af de latinske artsnavne er synonymmer.

Hertil brochurer og kort fra Tourism Tamil Nadu, Tamil Nadu Forest Department og lokale turistkontorer (Pondicherry og Thanjavur)³² der belyser Tranquebar og omkringliggende seværdigheder. På informationscenteret bør der kun foreligge gratis materialer, mens salg af bøger, kort, postkort, T-shirts m.m. kan foregå fra private butikker og stader, fra hotellerne og fra museet. Møblement bør være rattanmøbler fra Kollidam.³³

Eventuelt kan der etableres et lille terrarium med lokale krybdyr i Centeret. Et terrarium ville være et sikkert trækplaster for lokalbefolkning, besøgende indere og skoleklasser.

Det er væsentligt at et informationscenter ikke konkurrerer med Museet, men supplerer dette.

Dertil foreslås, at informationscenteret også vil informere om Danmark og dansk kultur og derved blive et mikrokulturinstitut i Indien.³⁴ Endvidere kunne der indrettes et par lejligheder i bygningen til brug for forskere på længerevarende ophold. Et informationscenter vil betyde en årlig udgift, ligesom der må forventes et budget til vedligehold, en finansiering der vil sikre den nyrestaurerede bygnings overlevelse. En bevilling må kunne søges fra Kulturministeriet.

Handel og souvenirs

Der er næsten ingen indkomster fra turister eller ekskursionister i Tranquebar. En enkelt butik udenfor Landporten, "The Danish Shop"³⁵, sælger postkort og en enkelt brochure om Tranquebar (M.A. Sultan, 2003), og Museet har en lille omsætning på entré. Bortset fra hotellerne er der ingen restauranter indenfor byporten. Den eneste by langs kysten med et egentligt butiksstrøg er det katolske valfartssted Vailankanni, hvor der også findes strandrestauranter.

I Tranquebar sælges ingen produkter, som er typiske for stranddestinationer i den øvrige verden, såsom T-shirts, strandkjoler, hatte og badehåndklæder, ligesom der heller ikke sælges souvenirs, afkølede drikke eller is. For at finde et rimeligt udvalg af souvenirs er den nærmeste lokalitet Thanjavur, hvor kvalitetsprodukter, i form af tekstiler, bronzer, udskåret træ, stensulptur, keramik og papmache findes til overflod.

---

³² En god mængde foldere, kort og brochurer vil kunne rekvireres.

³³ En by specialiseret i produktion af rattan møbler en times kørsel mod nord fra Tranquebar. Producenterne er (tamilske) *ravuttar*-muslimer.

³⁴ Danske kulturinstitutter, i en noget anden størrelsesorden, findes i en lang række europæiske lande, dertil i Beijing, og et dansk kulturinstitut er netop oprettet i Rio de Janeiro. I Pondicherry findes et fransk kulturinstitut.

³⁵ Der ikke har nogen forbindelse til Danmark. Ejeren M.A. Sultan er marakkaayar muslim og taler foruden tamil flydende arabisk - i nabobutikken taler ejeren fransk.

Efter forfatterens formening er der allerede i dag en lille markedsniche for tekstiler og souvenirs. T-shirts med motiv påtrykt Tranquebar/Tharangambadi på dansk og tamil, samt for motiver indstøbt i plastik, bemalede sparebøsser af ler, papmache modeller af kirker og Fortet, laminerede reproduktioner af gamle kort og Tranquebarmotiver, vifter m.m., hvor produkter fra Karaikal (keramik) og Thanjavur kan danne forbillede og sælges fra Tranquebar som en start. Salgslokaliteter må nødvendigvis etableres indenfor Landporten, hvor enten østsiden af Paradepladsen eller parkeringsområdet vil kunne benyttes, ligesom Fortet burde være åbent for boder, dagligt, eller kun ved specielle events og begivenheder.³⁶

Udsigt over den åbne plads på Fort Dansborg.

Skabelse af arbejdspladser

De to hoteller har kun skabt få arbejdspladser i Tranquebar, og ingen ledende funktioner varetages af lokale, ligesom der ikke synes udsigt til at turisme umiddelbart vil skabe yderligere arbejdsmuligheder. Der må dertil advares mod at starte guidekurser uden et rimeligt turistgrundlag. En mulighed for vækst i turismesektoren er etableringen af private Bed & Breakfast faciliteter. Endelig vil det gøre betragteligt gavn at målrette Bestseller Fondens og andre nytilkomne NGO'ers aktiviteter, *så disse ikke yderligere undergraver etablerede løn og arbejdsnormer, forårsager visuel forurening eller skader byens infrastruktur.*

Destinationsprofil

Det foreslås at bevare og udbygge den eksisterende destinationsprofil, i.e. historie, strand, frisk blæst fra havet, uforurenet og fredelig, således at Tranquebar bevarer en identitet forskellig fra andre kystlokaliteter. Dette betyder samtidigt at afskrive muligheder for masseturisme, hvortil Tranquebar alligevel ikke har en tilstrækkelig absorptionskapacitet.

En styrkelse af destinationsprofilen bør ske gennem markedsføring, gennem regelmæssig bortskaffelse og destruktion af gade- og strandaffald, samt ved kompaktering af veje og placering af dræn i Tranquebars bykerne. Herudover skal det sikres at der ikke foretages byggeri, der vil skade historiske områder, ligesom at der ikke foretages beplantning eller andre tiltag på Paradepladsen.

At genopfinde historien

For at øge byens attraktionsværdi er det af betydning at Tranquebar "fordanskes", at den unikke forhistorie gøres til en attraktion. Kustoder på museet kunne bære danske uniformer fra tiden, da Tranquebar var handelspost.

---

³⁶ Entré skal så først opkræves ved indgangen til Museet og ikke som i dag ved Fortets yderport.

Dertil bør et renoveret museum og et informationscenter/kulturhus markedsføres i Indien, bedst gennem indiske dagblade, radio og TV; ligesom regelmæssige pressemeddelelser bør udsendes, hver gang et nyt initiativ indledes.

Også dansk mad bør figurere på hotelmener, retter, der med rimelighed vil kunne tilberedes af lokale råvarer, og som kan spises af et flertal af hinduer og muslimer. Det vil også være af betydning, at "indiskgøre" danske retter, så de tilpasses sydindisk smag. Da Tranquebar har en rigelighed af fisk og rejer, findes her en lang række muligheder. Som eksempler kan nævnes fiskefrikadeller, der kan krydres både sydindisk og dansk, kartoffelfrikadeller, hvid fisk med sennepssovs, boller i karry³⁷, biksemad, blomkålssuppe, æblekage, bondepige med slør, æbleskiver, og risengrød; til kødretter kan okse- og svinekød erstattes af ged. Til kaffe og te kan serveres wienerbrød, brune kager, pebernødder, klejner, kransekage og småkager³⁸, og så naturligvis smørrebrød – en rejemad vil let kunne anrettes i Tranquebar. Rugbrød kan nemt bages af importeret rugmel. Den velsmagende krabbe *Scylla tranquebarica* bør også forefindes på menuen.

Det er også muligt at fremstille marinerede "sild", kryddersild, stegte sild i eddike og saltstegte sild af flyvefisk, ligesom det er muligt at lave agurkesalat og syltede rødbeder.³⁹

Når hotellerne i Tranquebar en dag får spiritusbevilling, vil det være rimeligt at indrette en "Tranque Bar", hvor der bør være mulighed for dansk øl, snaps og Gammel Dansk.

Dertil bør en reference forefindes på Informationscenteret i form af *Danmarks Ældste Kogebog*, København, 1616, i genoptryk til kr. 75, fra forlaget Wormianum, 2002.

Markedsføring

Som det vil fremgå af det foregående, er det af største betydning at bevare Tranquebars unikke særpræg i forhold til andre byer langs Coromandelkysten. Den lille danske bykerne er yderst sårbar overfor nybyggeri, og større turisttiltag vil true byen som historisk og fredfyldt destination. Det forslås derfor, at der satses på en langsom og kontrolleret turismeudvikling, hvor byens værdier forbliver historie, hav og blæst med tillæg af et renoveret museum, et kulturcenter, strandturisme, dansk mad, muligheder for sportsfiskeri fra lokale fiskerbåde og Tranquebar som base for udflugter til nærliggende kultur- og naturattraktioner.

---

³⁷ Europæisk karry er ikke en indisk, men en britisk opfindelse, ligesom fermenteret te. Ordet karry kommer i øvrigt fra tamil *kari*, der betyder sovs. Endelig bør det erindres at chili, en af de vigtigste ingredienser i sydindisk karry, først kom til Indien med portugiserne i 1500-tallet.

³⁸ Danske småkager kan købes på dåse i Pondicherry og Chennai, et udvalg blandt adskillige malaysiske efterligninger.

³⁹ Rødbeder spises ikke af tamilske braminer, da rødbeder regnes for kød (!).

Primære målgrupper vil være indiske dagekskursionister og et relativt eksklusivt europæisk og indisk turistmarked, med destinationsprofilen: *Historie + Velholdt + Uforstyrret + Hav + Strand*. Navnet Tranquebar bør benyttes for bebyggelsen indenfor Landporten for at bibeholde det occidentalt eksotiske, ligesom Danmark og Danish skal fremhæves.

Tranquebars logo bør være Fortet, stranden og havet.

Som catch-phrases foreslås⁴⁰:

Tranquebar – Hvor Tiden Stod Stille/Tranquebar – The Town that Time Forgot...

og,

Tranquebar – A Danish outpost in India

Markedsføring på nuværende tidspunkt bør være afdæmpet, ikke mindst på grund af byens meget begrænsede værelseskapacitet, og det anbefales, at der ikke endnu etableres en Internetside med markedsføringsformål. Tranquebar bør ikke vækkes alt for brat af sin tornerosesøvn.

En blød markedsføring vil kunne ske gennem postkort og T-shirts med Tranquebartekster og motiver, hvor besøgende således selv betaler for markedsføringen, og gennem en plakat med Fortet, stranden og havet som motiv til opsætning på turistkontorer primært i Pondicherry og Tamil Nadu.

Hvis museet genoprettes vil en lille vandreudstilling med plancher kunne gøre stor gavn både i Indien og Danmark.

---

⁴⁰ Pondicherrys slogans, *Peaceful Pondicherry* og *Give Time a Break*, passer faktisk bedre på Tranquebar.

BIBLIOGRAFI

- Ali, Sálím: *A Pictorial Guide to the Birds of the Indian Subcontinent*. Bombay Natural History Society, 1983.
- Arkitekturhistorisk Årsskrift: Tranquebar. *Architectura* 9. Selskabet for Arkitekturhistorie. København, 1987.
- Baruah, A.D.: *Point Calimere Wildlife & Bird Sanctuary – A Ramsar Site*. Tamil Nadu Forest Department, March 2005.
- Bestseller: www.bestseller.com
- Brøndsted, Johannes (red.): *Vore Gamle Danske Tropekolonier*. Bind 5 – 7. Fremad, København, 1967.
- Catalogue of Life: *Catalogue of Life. 2007 Annual Checklist*. www.catalogueoflife.org/annual-checklist
- Collingham, Lizzie: *Curry - a biography*. Chatto & Windus, London, 2005.
- Dance, S. Peter: *Verdenshavenes Konkylier*. Lademann, København, 1978.
- Das, Indraneil: *Snakes and Other Reptiles of India*. New Holland Publishers, U.K., 2002.
- Department of Tourism, Tamil Nadu: *Tourist Map of Tamil Nadu*. Dept. of Tourism, Government of Tamil Nadu, Chennai, July 2005.
- Feldbæk, Ole: *India Trade under the Danish Flag 1772-1808*. Studentlitteratur, Scandinavian Institute of Asian Studies Monograph Series, no. 2, 1969.
- Gupte, R.S.: *Iconography of the Hindus, Buddhists and Jains*. Tareporevala & Sons, Bombay, 1980.
- Hansen, Hans Munk: *Tranquebar. Town and Buildings of the Danes*. Kunstakademiets Arkitektskole, København, 2005.
- Harding, Georgina: *Tranquebar. A Season in South India*. Sceptre, London, 1993.
- Harding, Paul et al.: *South India*. Lonely Planet, 2005.
- Insight Guides: *South India*. Insight Guides. APA Publications, Hong Kong, 2005.
- INTACH: *Architectural Heritage of Pondicherry*. Asia URBS, Europe Aid, July 2004.
- Jegtheesh, N.: *Learn Tamil in 30 Days*. Balaji Publications, Madras, 1987.
- Jensen, Uno Barner: *Tranquebarmønter 1620-1845*. www.tranquebar.dk

- Jones, S & M. Kumaran: *Fishes of the Laccadive Archipelago*. Nature Conservation and Aquatic Sciences Service, Santinivas, Trivandrum, 1980.
- Kunte, Krushnamegh: *Butterflies of Peninsular India*. Indian Academy of Sciences, Universities Press, Hyderabad, 2000.
- Larsen, Kay: *Krøniker fra Tranquebar*. Nordiske Forfatteres Forlag, København, 1918.
- Lauridsen, Søren & Kaj Halberg: *Turen går til Indien*. Politikens Rejsebøger, 5. udg., 2006.
- Liebau, Heinke: *Geliebtes Europa/Ostindische Welt: 300 Jahre Interkultureller Dialog im Spiegel der Dänish-Halleschen Mission*. Franckeschen Stiftungen zu Halle, Halle/Saale, 2006
- Madura Travel Service: *Madura Welcome. Tamil Nadu*. Chennai, December, 2006.
- Mines, Mattison: *Social Stratification among Muslim Tamils in Tamil Nadu, South India*. In: Harjindar Singh(ed.): *Caste among the Non-Hindus in India*. National Publishing House, New Delhi, 1977.
- Munch-Petersen, Nils Finn: *Shandi og Landsbyen. Et kaste-samfund i Sydindien*. Borgen 1975.
- Munch-Petersen, Nils Finn: *Integrated Development of Tranquebar*. Report on Visits to India June 9 to June 25 1994 and from April 30 to May 20 1995. Danida, Royal Danish Embassy, New Delhi, July 1995.
- Munch-Petersen, Nils Finn: *Tranquebar Tourism Plan*, October 2007. www.nilsfinn.dk
- Nagaswamy, R.: *Tharangampadi*. B.S. Combine, Madras, January 1987.
- Oliver, A.P.H.: *Shells of the World*. Hamlyn, London, 1981.
- Panda, Tapan K. et al.: *Tourism Management. The Socio-Economic and Ecological Perspective*. Universities Press, Hyderabad, 2004.
- Pillay, K.K.: *The Caste System in Tamil Nadu*. Journal of the Madras University, Vol. XLIX, No. 2, July 1977.
- Prater, S.H.: *The Book of Indian Animals*. Bombay Natural History Society, 1980
- Ramesh, A.: *Cyclonic Effect on the Resources of Tamil Nadu (India)*. In: *The Indian Ocean in Focus*. International Conference on Indian Ocean Studies, Perth, Western Australia, 1979.

- Richards, Peter: *Experience! Pondicherry*. Third edition 2003-2004. CADDcon, Auroville, 2003.
- Root, Waverly: *Food*. Simon and Schuster, New York, 1980.
- Roxburg, William: *Flora Indica*. Vol. 1 & 2. Mission Press, Serampore 1820 & 1824.
- Sultan, M.A.: *Reminiscences of Tranquebar*. Karaikal, 2003.
- Sura Books: *Sura's South India*. Sura Books (Pvt) Ltd., Chennai/ Ernakulam. October 2006.
- Tamil Nadu Tourism: *Enchanting Tamil Nadu*. Tamil Nadu Tourism, Chennai, September 2005.
- Tamil Nadu Tourism: *Welcome to Tamil Nadu*. Tamil Nadu Tourism, Chennai, 2005.
- Tharangambadi Special Village Panchayat: *Tourism Development. Proposals for improvement of Roads – Providing Park & Toilet Near Tharangambadi Danish Fort*. (2005).
- Thurston, Edgar: *Castes and Tribes of Southern India*. Asian Educational Services, India, 1996. (Opr. Madras Government Press 1909).
- TTK Ltd.: *A Road Guide to Tamil Nadu*. TTK Publications, Chennai, 2006.
- Watt, George: *A Dictionary of the Economic Products of India*. Cosmo, India, 2002. (Opr. 1889-93)
- Whitehead, Henry: *The Village Gods of South India*. Oxford University Press, Calcutta, 1921.
- Woodcock, Martin W.: *Birds of the Indian Subcontinent*. Collins, London, 1980.
- Wynter-Blyth, M.A.: *Butterflies of the Indian Region*. Bombay Natural History Society, 1957.
- Yule, Henry: *Hobson-Jobson. A Glossary of Colloquial Anglo-Indian Words and Phrases, and of Kindred Terms, Etymological, Historical, Geographical and Discursive*. Munshiram Manoharlal Publishers, New Delhi, 1979. (Opr. John Murray, London, 1903).